

R A P O R

(Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği Yönetim Kurulu 11. Kongre Çalışma Raporu)

Değerli Arkadaşlar,

Duisburg Türkiye'li İşçiler Derneği bir yılı aşan çalışmalarından sonra biraz da zorunlu olarak izin mevsimi içerisinde Genel Kurul'unu topluyor. Bu Genel Kurul'un dernek çalışmalarına yeni bir canlılık, bir hamle getireceği umidindeyiz. ~~Yeni~~ Genel Kurulun bu doğrultuda yapacağı çalışmalarına başarılar diler, bütün arkadaşlara dostça selâmlarız.

Arkadaşlar,

Dernek çalışmalarına geçmeden önce şöyle çevremize bir göz atmanın yararlı olacağı muhakkaktır.

TÜRKİYE

Arkadaşlar,

Bir lokma ekmeğin parası için terkedip çıktığımız yurdumuzda olaylar, bütün dünyada olduğu gibi baş döndürücü bir hızla gelişiyor.

14 Ekim 1973'de, üç yıl halkımıza kan kusturan egemen sınıfların iktidarını halk oylamıyarak nisbi bir özgürlük ortamına geçilmesini sağladı. Ancak ne var ki, Türkiye'nin gözü dönmüş, eli kanlı para babaları, tefeci-bezirgân sınıfı, işbirlikçi burjuvaların iç çekişmeleri sonunda CHP-MSP koalisyonu son buldu.

Uzun hükümet krizleri-ki bunlar özünde parababalarının doğal krizleridir- devam etti. Güven oyu alamayan İrmak Hükümeti ve daha derinleşen buhran. Ama her olayda faşizan güçler mevzi kazandı. Mebus pazarları kuruldu. Bir gün önce birbirlerine küfredenler bir gün sonra aynı cephe saflarında işçi sınıfına karşı mücadele için birleşip and içtiler.

Şimdi adına Milliyetçi Cephe dedikleri özünde şu veya bu milliyetle hiçbir ilişkisi bulunmayan dünya finans kapitalinin işbirlikçileri, emperyalizmin kuklası, bir eşkiya şebekesi hükümeti ele geçirmiştir. Bu hükümet bir yandan işbirlikçi burjuvazinin kâr oranını artırabilmek için gerekli ekonomik girişimleri yaparken diğer yandan her türlü demokratik hareketi zorla bastırmaya, sıkıyönetimi olağanlaştırmaya çalışıyor. Çok açıktır ki Türkiye'de faşizm hızlı bir tırmanma sürecindedir.

Buna karşı sol güçler -kendilerini işçi sınıfı örgütü olarak gösteren partiler vs.- ne durumdadır. Ve yine görünen odur ki 12 Mart'tan gerekli ders çıkarılamamış 12 Mart öncesinde olduğu gibi, üstüne üstlük, hatta biraz da ileri örgüt anarşisi sürüp gidiyor. Herkes uygun gördüğü yerde açtığı dükkânın üstüne işçi sınıfı örgütü, işçi sınıfı partisi yazıyor. Herkes kendini lider ilân ediyor, keskin devrimci oluyor, teori kesiyor.

Bu anlayışta hareketten Türkiye'de 5 tane sosyalist parti kurulmuş daha birkaç tane de kurulacakmış. Hepsi işçi sınıfı partisi olduklarını ilân ediyorlar.

Ama bununla birlikte biz işçiler ümitliyiz, azimliyiz. Gerek dünyada gerekse Türkiye'deki diğer gelişmelerde bizim azmimizi bilemektedir.

Şöyle ki, Amerikan emperyalizmi Vietnam ve Kamboçya halkına karşı sürdürdüğü savaştan -dünyanın en güçlü silahlarına sahip olmasına rağmen- eşine az raslanır bir mağlûbiyetle ayrılmıştır. Portekiz'de 48 yıllık faşizm yıkıldıktan sonra demokratik devrim hızla ilerlemektedir. Mozambik, Gine-Buisseau ve daha birçok halklar bağımsızlıklarını ilân ediyor. Genel olarak emperyalizm hızlı bir çöküş sürecine girmiştir. Bunun etkileri Türkiye'de de -faşizmin tırmandığı bir sırada dahi- göze batmaktadır.

Diyarbakır olayları bunun somut bir örneğidir. Katil Türkeş, kiralık katilleri ile Diyarbakır'da boy gösterip, göz dağı vermek istedi. Ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Diyarbakır'da halklar Türkeş'e ve köpeklerine ömürlerince unutamayacakları bir ders verdiler. İstanbul Taksim Meydanındaki bir mitinge toplanan 300 000 bin kişi Türkiye'de faşizmin istediği gibi at oynatamayacağını kanıtlarken 30 metrelik bir pankartla "Kürt halkına yapılan baskılara son" yazısı halkların uyanışının bir ölçütü oluyordu.

Türkiye'de günümüzün somut şartlarının bir sonucu olan Türkiye solunun bölünmüşlüğü'nün uzun vadede ortadan kalkacağı'nın ve işçi sınıfının kendi davasına kendisinin en iyi şekilde sahip çıkacağı'na inanıyoruz.

ALMANYA

Yukarıda değindiğimiz politik, ekonomik çalkantılar Almanya'yı etkilemedi mi? Etkilâdi hem de fazlasıyla. Kapitalist emperyalist sistemin içinde her zaman bunalım ve kriz vardır. Ve bu zaman zaman kontrol edilemez, tahammül edilemez hale gelir. İşte 1973'te petrol krizi diye başlayıp daha sonra petrolle, şununla, bununla gizlenemeyecek hale gelen krizin ekonomik kriz olduğu resmi ağızlardan da çıktı ve her geçen gün daha da şiddetlendi. Bunun da etkisini herkesten çok yabancılar hissettiler. Aralık 1974'de 946 Bin(%4,2) işsiz vardı ve bunun 134 700'ü(%5,4) yabancıydı. Bu sayılar bir ayda %4,2'den %5,1'e yükseldi. Ocak 1975'de 1,154,300, bunun 153 400(%6,3) yabancı, Şubat 1975'de ise yabancı işsiz sayısı 170 800'e(%7,1) yükseldi. Bundan sonraki durum açıklanmamış, eğer elimizde istatistikler olsaydı bugünkü işsiz sayısının korkunç denecek kadar çok olduğunu görürdük. Kriz gittikçe kötüye gidiyor. İflaslar birbirini kovalıyor. Kapitalizm çökme döneminindedir.

Yabancı işçilerin Alman ekonomisine sağladıkları kârları müteaddit defalar ortaya koymuştuk. Bugün Alman kapitalistleri bu çok kârlı, ucuz işgücünü, yani biz yabancıları geri ülkelerine gönderebilmek için çevirmedikleri dolap, yapmadıkları alçaklık kalmıyor. Ama bu neyi değiştirir. Yani bizlerin Almanya'dan çıkarılmamız kapitalizmi kaçınılmaz sonundan kurtaracak mıdır? Hayır. Aksine sonunun gelmesini hızlandıracaktır. **Kız** Kriz derinleştikçe, kârları azalan parababaları hırçınlaşıyorlar, sağa sola saldırmaya başlıyorlar. Her türlü alçaklığı, baskıyı alabildiğine artırıyorlar. Bu onların maskelerini düşürüyor. Onları daha iyi tanımamızı sağlıyor, sınıf bilincimizi kuvvetlendiriyor. Normal zamanlarda attıkları nutukların yalnız ve yalnız kârlarını artırmayı amaçladıklarını daha iyi görüyoruz. Bu arada bir şeyi daha görüyoruz; Devletin kimin elinde olduğunu, hükümetin kime hizmet ettiğini. Ekonomik kriz derinleşip parababalarının kârları azalmaya başlayınca, bakıyoruz ki devletin bütün kurumları parababalarının kârlarını artırabilmek için seferber olmuş. Ekonomik tedbirler alınıyor, gerekirse halklar birbiriyle savaştırılıyor. Buna karşılık işçi sınıfına ve halka baskı alabildiğine artırılıyor, grevler yasaklanıyor, hak isteyen hapsediliyor ve herkesin hükümeti olduğunu yutturmaya çalıştıkları hükümetse, bütün bunların uygulayıcısı oluyor.

Arkadaşlar,

Bütün bu olanlar, bize şu gerçeği dayatıyor; İşçi sınıfının kurtuluşu ne Almanya'ya gitmekle sağlanabilir, ne başka bir ülkeye gitmekle, ne de yalnız ekonomik mücadeleyle. Siyasi mücadele gerekiyor. Politika yapmak zorundayız eğer gerçekten kurtuluşu istiyorsak. Tek tek kişiler olarak ne yaparsak yapalım, kurtuluşumuz hepimizin politik mücadele yapmasıyla mümkün olur ancak.

Arkadaşlar,

Genel olarak politik ve ekonomik durumu kısaca özetlemeye çalıştık. Böylesi bir durumda yukarıda belirttiğimiz ilkeler doğrultusunda çalışma yürüten derneğimizin faaliyetlerine kısaca göz atalım.

Derneğimizin çalışmalarını ikiye ayırıyoruz. Sosyal çalışmalar(tercüme, tercümanlık, danışma, hukuk servisi vs.) ve demokratik çalışmalar.

Derneğimiz demokratik çalışma konusunda oldukça başarılı olmuştur. Aynı şeyi sosyal çalışmalar için söyleyemeyiz. Derneğimizin işçilere götürmek zorunda olduğu sosyal hizmetler önemli ölçüde aksamıştır. Bunun başlıca iki sebebi vardı; Şimdiye kadar bir lokalimizin olmayışı, ikinci neden bu hizmetleri yapabilecek birinin dernekte olmayışı. Önümüzdeki dönemde bu eksiklikler giderilmiş olacak. 1 Ağustos'tan itibaren Duisburg'da bir lokalimiz olacak. Ve bundan böyle sosyal hizmet yapabilecek yetenekli arkadaşlarımız da dernekte var olacaklardır. Geçtiğimiz dönemde sınıftan çıktığımız bu iki unsurun olmamasına rağmen yine de işçi arkadaşlara gücümüz oranında hizmet götürmeye çalıştık. Hamborn Belediyesinin altından aldığımız bir odada haftada iki gün sosyal danışma saatleri düzenledik. Burda Lohnstoer, ve formüllerinin doldurulmasında işçilere yardımcı olunmuştur.

Diesel Strase'deki çocuk yurdunun bir odası tutulmuş, burda Almanca Kursu verilmiştir. Kursu bir Alman öğretmen tarafından verilmiştir. Bunların dışında bazı küçük faaliyetlerimiz olmuştur. Belirttiğimiz gibi bu konuda gerektiği gibi çalışmadık.

Demokratik çalışma konusunda derneğimiz yeni olmasına, ~~kağıtın~~ tecrübesiz olmasına rağmen gerçekten başarılı bir çalışma yürütmüştür. Bu çalışmada Federasyon'unuz TDF'nin katkısı oldukça büyüktür ve elbette ki bu konuda en güçlü dayanağımızdır.

Demokratik çalışma konusunda ilk eylemimiz, 2,7,1974'de çocuk paralarıyla ilgili yaptığımız toplantıydı. 1000 adet bildiri dağıtıldı, toplantıya 100 kişi katıldı.

Bazı açık gözlerin ev bürosuyla anlaşarak işçilerimizi soymalarına karşılık 300 adet bildiri dağıtarak bu haksızlığı en geniş şekilde duyurduk. İşçi arkadaşların bu konuda uyanık olmaları gerektiğini vurgulayarak, bütün olaylarla mücadeleye çağırdık. 14,9,1974'de çocuk paralarıyla ilgili ikinci bir toplantı yaptık. Federasyon'unuz TDF'den gelen bir arkadaş bu konuda açıklama yaptı ve bu haksızlığı protesto için imza kampanyası açıldı. Bu toplantıya 30 kişi katıldı, 1000 bildiri dağıtıldı ve ayrıca 100 kadar afiş yapıştırıldı. Bu konuda da büyük çapta TDF'nin imkanlarından yararlanıldı.

Çocuk paralarının kesilmesini protesto için Düsseldorf'ta TDF'nin düzenlediği yürüyüşe derneğimiz de katıldı.

Mart 1975'de işsizlik ve baskılara karşı bir dayanışma toplantısı düzenledik. Toplantıya DGB, Arbeitsamt yabancılar polisi, Çalışma Ateşeliği, TDF, Sosyal çalışma sekreterliği ve basın çağırılmıştı. Arbeitsamt hariç tüm çağırılanlar katıldılar.

8 Mayıs 1975'de, bir başka toplantı düzenleyerek Düsseldorf Konsolosunu, Duisburg Belediye Başkanını, Şehir Parlamentosundan bir milletvekilini çağırdı. Toplantıda işçi arkadaşların dert ve sorunları dile getirildi, çözüm yolları üzerinde tartışıldı.

1 Mayıs işçi bayramına DGB saflarında katıldık. Bu münasebetle dağıttığımız bildiride işçi arkadaşları her türlü bölücü ve zayıflatıcı akımlara karşı mücadeleye çağırıldık.

Bu saydığımız belli başlı toplantıların dışında müteaddit defalar dernek üyeleri arasında veya Alman örgütleriyle, özellikle Juso'larla toplantılar yapılarak dernek ve işçi sorunları üzerinde tartışılma, çözüm yolları aranmıştır.

Şimdiye kadar toplam 8300 bildiri dağıtılmıştır. Bunun yalnız bin tanesi derneğimizin kendi imkanlarıyla basılmış, diğer 7300 tanesi tamamen TDF'nin imkanlarıyla basılmıştır.

Ayrıca TDF'nin yayın organı olan İşçi Gazetesi, derneğimiz tarafından dağıtılmış, ve satılmıştır. Duisburg'daki abone sayısı 22'dir.

Evet arkadaşlar, bir yıllık çalışmalarımızı bu şekilde sıralayabiliyoruz. Amacımız ve umudumuz bundan sonraki dönemdeki çalışmalarımızın bunların kat kat fazlası olmasıdır ve olacaktır da.

Bu kongrenin bu yolda kararlar almasını diler, bütün üye ve misafir arkadaşları dostça selâmlarız.

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ
YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ

Duisburg Türkiyeli İşçiler
Derneği

Yönetim Kurulu

TÜSTAV